

talelse af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard var Venstres Mangel paa Interesse for den danske Folkeskole kommet tydeligt frem, og senere siger han, at den aabenbarer Partiets fundamentale Mangel paa Villie til for Alvor at gøre noget for den danske Folkeskole. Det var et ganske umotiveret Angreb paa mit Parti for dets Stilling til Skolesagen. Thi hvad var det, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde i en ganske kort Bemærkning i sin Tale angaaende Skolepørgsmaalet? Han kritiserede, at der paa Finanslovsforslaget var optaget en Bevilling, der bl. a. skulde anvendes til Uddannelse af de Skolekonsulenter, hvis Ansættelse endnu ikke er vedtaget her. Andet og mere sagde det ærede Medlem Hr. N. Neergaard ikke. Han udtalte intet som helst i den Forbindelse, der kunde give Anledning til et Angreb paa Partiet Venstre for dets Stilling til Skolepørgsmaalet og til den danske Folkeskole. Det eneste, der maaske kunde give en lille bitte Fjer til Undskyldning for det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, var, at det Tal for denne Bevillings Størrelse, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard fremførte, gav Indtryk af, at Bevillingen var større, end den er ifølge det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussens Udtalelser, der gik ud paa, at den Bevilling, som skulde anvendes til dette særlige Formaal, ikke var paa mere end mellem 16 000 og 17 000 Kr. Men det var jo slet ikke Beløbets Størrelse, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard udtalte sig om, det var det, at man er saa hidsig efter allerede nu at faa en Bevilling paa Finansloven til Uddannelse af disse Skolekonsulenter, som der er megen Uenighed om Betimeligheden af at faa indført i den danske Folkeskole. Derfor er der ikke Spor af Grund for det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen til at rette det stærke Angreb paa Venstre og fuldstændig frakende dette Parti Mangelen paa Villie til at gøre noget for den danske Folkeskole. Der er gjort meget fra den Side i Aarenes Løb, fordi vi alle erkender, at Børneskolen har en afgørende Betydning for Børnets hele fremtidige Liv, efter at det er kommet til Skelsaar og Alder. Derfor er ogsaa de Bevillinger, der gaar til den Sag, meget store, løber op i mange Millioner, og vi har været med til at forbedre de Forhold, hvorunder Undervisningen foregaar, ved at forbedre Skolebygningerne, ved at forbedre Lønningerne for de Lærere og Lærerinder, der skal virke i denne Skole,

og ved at indskrænke Tallet af Børn i de enkelte Klasser, idet vi var fuldstændig paa det rene med, at den tidligere Ordning var i allerhøjeste Grad uforsvarlig. Jeg kan huske fra den Gang, jeg gik i Skole, at vi til Tider var mellem 60 og 70 Elever i den samme Klasse, og med et saa stort Antal Børn kan man selvfølgelig ikke forlange, at Lærerne skal være i Stand til at udføre deres Gerning og bibringe Børnene den Undervisning, de har Krav paa. Derfor er det ogsaa ved de senere Skolelove bestemt, at Antallet af Børn i en Klasse skal bringes ned til omtrent Halvdelen. Vi har imidlertid hele Tiden været inde paa, at Formaalet for Børneskolen skulde være at give en Undervisning, der dannede et afsluttet Hele, og at der i Tiden fra det 6te—7de Aar til det 14de Aar skulde gives Børnene det bedst mulige Grundlag for senere at erhverve sig videre Uddannelse, saafremt de fandt det nødvendigt og ønskeligt, i de forskellige Erhverv, som de agtede at gaa ud i. Vi har aldrig betragtet Børneskolen som en ren Kundskabsskole, der i første Række skulde gaa ud paa at bibringe Børnene det størst mulige Kvantum af Kundskaber. Tværtimod har vi ment, at Grundsynet for Børnens Uddannelse skulde være en Opdragelse, der førte Børnene frem til Forstaaelse af Livets Værdier og Forstaaelse af, hvad der er nødvendigt for dem til at arbejde videre paa, samtidig med selvfølgelig at bibringe dem de almindelige Kundskaber i de vigtigste Fag som Regning, Skrivning, Læsning, Dansk, Religion og Historie. Men vi har ikke ønsket, og jeg ønsker det i allerhøjeste Grad ikke, at man skal blande alt for mange Fag ind i Børneskolen. Det er ikke dens Formaal at fylde Børnene med den største Mængde af Kundskaber, men at opdrage dem til Mennesker, der har det rette Syn paa Livet, dets Vanskeligheder og dets Muligheder, og Interesse for at arbejde videre paa det Grundlag, der er lagt i Børneskolen. Saa mener vi, at ovenpaa det maa komme Skoler i de forskellige specielle Fag, Børnene mener særlig at have Brug for i deres Fremtidsstilling, det, som de har Anlæg for og Lyst til at gaa ud til, og det har vi arbejdet for ved Indretning af tekniske Skoler, Haandværkerskoler, Landbrugsskoler, Husholdningsskoler o. s. v., ja, Gymnasier og Universitetet for dem, der ønsker at gaa den Vej. Vi mener, at Folkeskolen, Børneskolen,